

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Handleitung Zu leichterem Gebrauch Der Geist- und Sittlichen Unterrichten In Ewigen Wahrheiten

Calino, Cesare

Augspurg ; Graez, 1744

VD18 80280064

Dominica XVIII. Post Pentecosten.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49389](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49389)

4.

Diliges proximum tuum sicut teipsum.
Matth. 22.

Sublime est hoc præceptum de dilectione proximi, & simile illi de diligendo Deo. Multa in se includit alia, nimirum ut nos etiam ipsos diligamus, sicut alios. Disquirendum ergo est, quomodo proximum diligere teneamur sicut nos ipsos, minùs quàm nos, & plus quàm nos. *Mense VIII. Disc. 216. pag. 37.*

5.

Magister, quod est mandatum magnum in lege? *Matth. 22.*

Doctorem hunc curiositas adegit, ut adiret JESUM, & de præcepto omnibus notissimo interrogaret, cupiens audire novum responsum, quod occasionem præberet disputationi suæque sapientiæ ostentandæ. Eadem curiositate ducti etiam alii visitabant JESUM; verùm hic ita omnibus respondit, ut inutilem ostenderet omnium curiositatem. *Mense X. Disc. 292. pag. 322.*

DOMINICA XVIII.
POST PENTECOSTEN.

1.

Surge, tolle lectum suum. *Matth. 9.*

R. P. Calini, S. J. Index. I Non

Non jubet Dominus, ut alii accurrant & jacentem paralyticum in pedes erigant, aut in tollendo lecto adjuvent: sed vult, ut ipse laborem conatumque adhibeat. Liberari vis à diuturno animi morbo? à consuetudine? non refuge difficultatem, sed alacriter ad eam superandam te accinge. *Mense I. Disc. 25. pag. 404. usque ad num. 11.*

2.

Vade in domum tuam, Matth. 9.

Statutum est: *Ibit homo in domum æternitatis suæ.* Jussit Christus paralyticum surgere: *Et surrexit, & abiit in domum suam sine mora, sine impedimento.* Ibimus & nos, quamprimum Deus ad æternitatem vocaverit, & quidem celeriter; prope enim est cuique sua æternitas: qualem ergo tibi æternitatis tuæ domum feceris, talem adibis. Elige, qualem tunc velis, & nunc fabricare incipe, quæ placeat. *Mense III. Disc. 63. pag. 42. à num. 7. ad finem.*

3.

Dixerunt intra se: hic blasphemat, Matth. 9.

Crimen gravissimum impingunt Christo, cujus sanctissimam doctrinam audierant, divina miracula viderant: *Nemo, inquit, potest peccata dimittere, nisi solus Deus.* Ita dum illum blasphemiam arguunt, ipsi gravissimè blasphemant. Ut horrendum blasphemiam peccatum magis

magis detestemur, consideremus ejusdem incredibilem malitiam. *Mense II. Disc. 44. pag. 213. usque ad num. 5.*

^{4.}
Dixerunt intra se : hic blasphemat.
Matth. 9.

Non est peccatum ferè aliud, quòd hominibus majorem injiciat horrorem, quàm blasphemia: atque ideò legibus etiam humanis graviores in peccatum illud poenæ statutæ sunt. Verumtamen utut horribile sit, maxima tamen scandala parit; ac propterea etiam gravissimè à Deo puniri solet. *Mense II. Disc. 44. pag. 222 à num. 5. ad finem.*

^{5.}
Dixerunt intra se : hic blasphemat.
Matth. 9.

Hæc est malorum indoles, ut bona vertant in malum, cùm bonorum mos sit, ut mala etiam interpretentur bene: sicut aviculæ, quæ araneis, muscis, corticibus arborum vescuntur, omnia in optimam carnem concoquunt; milvi verò, qui gallinis, avibusque vescuntur, pessimas contrà carnes habent. Ex quo cognoscamus invidiæ & sinistri judicii malitiam, dum videmus Judæos Christi verba & miracula in peccatum interpretantes. *Mense X. Disc. 297. pag. 422.*